

KODIN OSASTO

Uunissa paistettua makkaraa.

Pistele muutama "maalaismakkara" (kotitekoinen siianliha-makkara) reikiä täyteen kahvella, aseta pannuun ja lada ympärinsä ja päälle paksumuonaa kiivuja kuorimatonta omenaa, joista on siemen ja siemenkotto poistettu. Paista uunissa ja kaada pois rasva ennenkuin tarjoat pöytään.

Pikku avuksi taloudessa.

PULLOJEN KORKIT, jotka ovat olleet jonkun aikaa käytännössä ja kuituneet koviksi eivät enää pidä, voi korjata siten että panee korkit kiehuvaan veteen ja antaa seisoa kunnes vesi jäähtyy. Täten tulee korkki uudeksi jälleen.

USKALLAN VIELÄKIN.

Olen kahdesta perättäisestä Toverittaresta lukenut tuon S-nto'n säästäväisyydestä kirjoittaman Työmiehen toisinnon. Kun luin sen ensimmäisen kerran, hyväksyin sen heti, ja olin tyytyväinen, mutta kun näin sen uudestaan lehdessä ja näin että se oli tukkinut muiden suut, luin sen taas ja kapinoin. Kai lenette nyt tyytyväiset ja täydellisesti tietoiset, koskapa vaikenette ja minä lienen huonoin sosialistilehden lukija ja kannattaja, koska en vielääkään katso itseäni vallan tuhmaksi ruvetessani tuosta ensikerran kirjoittamaan. Olen lukenut ennen paljon huonoja paksumuonalla "prantiilla" painettuja kirjoituksia miehiltäkin, että en enää usko tuota S-nto'n pätkääkään niin täydelliseksi, että en sitä uskaltaisi vielä Toverittareissa kaikessa akkamuusuukseni jäsenellä. Kylläpä hän katsoo meidän alkaneen a-asta. Silloin kun kirjoitin tästä ensikerran ja jo paljon ennen olin itselleni ajelle viivannut sen tosiasian, että palkat ovat ihan riittämättömät ihmismäiseen elämistapaan. Mutta en ole ollut enkä ole vielääkään varma siitä, josko työläisen asema ja asia nykyään paranevat tai pahenevat järkevällä "huushollaamisella" yksityisenä. Jo paljon ennen tätä säästäväisyysprobleemin tonkimista tiesin, että säästäväisyys on yksilöllinen ja väärältä päin mielelle tyrkytetty konsti, mutta pahentaako se tosiaan työläisen asemaa nykyhetkenä. Ei! Uskallan sanoa sen lujaan, että EI. Mistä otat nyt äkkiä riittävät tulot sinulta varastetun tietomäärän hankkimiseksi esimerkiksi. Sinun tulee hankkia ne itse ja mitenkä sen teet, ellei vähän harkitse tulojasi ja menoja. Otaksuttavaa on, että "tuhlaavaiset" työläiset pitävät ensimmäisinä puoliaan palkkojen laskemis-yrityksiltä, mutta epäilen myös että osa noista kunnan "tuhlaareista" on valmis ottamaan palkan heille ensiksi tarjotun.

Me emme auta itseämme, emmekä tovereitamme ruikuttamalla, vaan vaatimalla ja mitä te luulette osavan ja tohtivan tylistyneen, risaisen juoppopolurin, hetaleisen muotinuken tal monen muun senlaisen työläisen "tuhlarin" vaatia?

Sen tiedämme, mitenkä olisi riittävästi kaikkea ihmismäiseen elämiseen jokaiselle, mutta varma se on vielä meille sosialistillekin että tietyimmän vähimmän ja hitaammin mitään saaytamme. Jollekme nykyhetken tuloistakin näpistä ja järjestä, niin emme ikinä voi toivoa olevamme muuta kuin porvarien säästämis-tyrkytyksille altista roska-joukkoa.

Enemmänkin tästä voisi vielä kirjoittaa ja tekisi mielen puolustaa Selma-tädin persoonaakin, mutta jääköön nyt taas tähän tällä kerralla, sillä ehkäpä tämä siten paremmin sivuuttaa hänen sensuurinsa. A. K.

SÄÄSTÄVÄISYYS TEORIASSA JA KÄYTÄNNÖSSÄ.

Tiedämme, että siellä, missä tietyimmät joukot elävät mahdollisimman vähällä, joiden elämän vaatimukset rajottuvat vaan siihen, että saavat jollakin moskalla vatsansa täytetyksi ja jonkinlaisilla räsyillä ruu-

miinsa verhotuksi, jos verhoa lainkaan tarvitsevat, niin siellä ovat alhaisimmat palkat. Tästä siis olemme saaneet sen teorian, että työläiset säästäväisyydellään vabingoittavat omia etujaan. Mennään yhdestä äärimmäisyydestä toiseen.

Yhtä hyvin voisimme välttää, että raittius on vahingoksi työläisille, koskapa juuri ne kansat, joiden uskonto opettaa ehdotonta raittisuutta, ja jota noudatetaan, ovat vajonneet kaikista alhaisimmalle elintasolle, että meidän on raittius hyljättävä kokonaan ja sen sijaan edistettävä juoppoutta.

Mutta tiedämmehän sen, että väkijoumista selvät aiivot voivat toimia paremmin kuin väkijoumilla tylistetyt aiivot, vaikkakin meillä löytyy niitäkin teoretikkoja, jotka ovat raittisuuden edistämistä vastustavalla kannalla sentähden, kun ei raittius tuo täydellistä vallankumousta yhteiskunnassa.

Tämän kirjoittaja on tehnyt sen havainnon, että kaikki teoriat, olkootpa ne kuinka todelliset, selvät ja kumoamattomat, vain puoleksi sulatettuna ja sellaiseen käytäntöön pantuna työläisten keskuudessa, tuottavat meidän sosialistiselle liikkeellemme paljon vahinkoa, vaan ei minkäänlaista hyötyä. Tämän kirjoittaja on tehnyt sen havainnon, että ne henkilöt, jotka pitävät säästäväisyyttä yksityisessä elämässään hyljättävänä, eivät koskaan ole tilaisuudessa, eikä heillä ole haluakaan olla miksiäkään hyödyksi työväen järjestyneelle toiminnalle, jotavastoin ne, jotka joko tavalla tai toisella ohjaavat oman taloudellisen elämänsä siten, että heiltä jotain riittää yhteisen asian tukemiseen, niin ne ne ovat, jotka ovat järjestöme etuvartioina ja jotka niitä ylläpitävät. Tämä on ehdotoin tosiasia, jota ei mitkään teoriat voi toiseksi muuta.

Ei meillä ole kuin niin harvoilla, että heitä ei kannata ottaa lukuun, nim. suuret tulot, että niillä voisi säästämättä elää. Tämän kirjoittaja koittaa hoitaa perhetaloutta viiden dollarin päivätuloilla ja säästää siinä täytyy mahdollisimman tarkkaan, että sillä voi neljä henkeä toimeen tulla ja olen laskenut, että ei vielä kymmenen dollarin päivätuloilla voi nelihenkinen perhe, nykyisen elinkustannusten vallitessa, elää yksinkertaisen siistiä, puhdasta elämää ajattelemattakaan mistään ylellisyydestä. Minä puhun ainoastaan välttämättömistä tarpeellisista jokapäiväisistä tarpeista, sillä "ihminen ei elä ainoastaan leivällä". Minulla on jo noin kolmensadan dollarin arvoisen valikoita kirjasto, mutta siitä puuttuu vielä niin paljon, niin äärettömän paljon sellaista, mitä välttämättömästi jokapäiväisessä elämässä, lasten kasvatustyössä y.m. tarvitsisi. Mutta minun täytyy aina sivuuttaa ja sivuuttaa kirjojen ostoa ja silloin kuin niitä ostaa täytyy minun katsoa mistä sen rahaa otan, ettei siitä vaan mitenkään perhe joutuisi kärsimään. Ruokapöydässäni on harvoin mitään "yellisyys" tavaraa, eikä sitä ole myöskään vaatetuksessamme. Pidän välttämättömänä sen, että mieheni maksaa union maksunsa ja että maksamme jäsenveromme sosialistipuolueeseen, sillä meidän täytyy taistella ei ainoastaan itsellemme, vaan mahdollisimman suurelle työläisjoukkoille korkeampi elämäntaso.

Mekö perheen äidit emme tietäisi, ettei palkka riitä? Kukaan ei sitä paremmin tiedä kuin me. Ja se tieto on se, joka meitä opettaa säästäväisiksi, kun miehemme useinkin sanovat, että "pitäisipä se riittää", ja "mitä sinulla on nurisemista".

Enpä usko, että hyvin moni teoreetikoistammekaan ansaitsee paljon päälle kymmenen dollarin päiväpalkkoja, joten säästäväisyyttä täytyy harjoittaa heidänkin perhehuushollissa, jos heillä sellaista on. Mutta harva mies tietää minkälaisilla ponnistuksilla ja uhruuksilla sitä huushollia ylläpidetään. Ei mies tiedä mitä maksaa huushollin ylläpito. Tähän sopii tuo amerikalainen sanan-

parsi, että "toinen puoli ei tiedä, miten toinen elää."

On turhaa aina vaan hokea työläisperheen emännälle, että eivät palkat riitä, kun jokainen sen jo tietää, että ne eivät riitä. Mutta on suuri joukko niitä, jotka tyytyvät riittämättömään elämään. Siksi pä heille pitäisi opettaa halu korkeampaan ja parempaan. Osottaa heille välttämättömiä elämän tarpeita selailaisi kuin on terveydenhoito, lasten tietoperäinen kasvatust, elämän jokapäiväinen mukavuus, josta perhe-onni ja lasten luonteen kasvatust niin paljon riippuu. Opettaa heitä saamaan elämäntä mahdollisimman paljon kunkin tuloilla, niin silloin, silloin kun on päästy makuun paremmasta elämästä tai edes tietoisiksi siitä, mitä meidän tulisi elämäntä saada, niin silloin syttyy halu taistella sen saavuttamiseksi.

Kun liikkeessämme on perheitä, missä isä ja äiti, tultuaan illalla myllystä kotiin, istuvat illallispöydään, missä on suolakalaa, suolavettä, kuorineen keitettyä perunoita, mustaa kahvia ja leipää, niin ei ole ihme jos nämä äidit ilolla ottavat vastaan sellaiset neuvot, jotka heidän töitään ja elämänhuollaan lieman huolehtivat, kun äiti parsi puhdetöikseen ja sunnuntaisin pesee pyykkien. Tämäkö äiti ei tietäisi, että tulot eivät riitä? Kun ruokapöydästä puuttuu vaan se Yhdysvaltain hallituksen neuvoa perunaleipä oikean ruuoksen tai vehnän leivän tilalle, niin terveyst kauan siinä perheessä asuisi. En tee pilaa. Puhun katkerista tosiasioista. Eiköhän olisi parempi panna ravinto ensitilalle etä me työläiset pysyisimme paremmin taistelukuntoisina ja siten voisimme taistella parempien olojen, korkeampien palkkojen puolesta.

AINO.

SANANEN SIITÄ SÄÄSTÄVÄISYYDESTÄ.

Koska tätä nyt on oikein joukolla lähdeetty pohtimaan, niin sanotaan jokainen mielipiteemme.

Niin pienellä ja mitättömällä kuin tämän toiset pitävätkin, vaan monta plentä voivat luoda yhteensä suuren. Minusta ei tämä ole mikään pieni asia, vaan paremmin suuri ja yleinen, sillä miljoonia ihmisiä joutuu olemaan joka päivä tämän asian kanssa tekemisissä, joskin eivät kaikki käsittele tätä asiaa sosialistien näkökannalta, sillä en missään tapauksessa usko olevan työläisellä mahdollisuutta säästämällä rahaa tulla rikkaaksi, enkä ole sitä käsitystä myöskään saanut toimituksen neuvoista, joskin heti silloin, kun nämä neuvot olivat Toverittareissa, keskustelin erään äidin kanssa ja arvelin niistä sitä mitä niistä nyt on tullut, sillä tämä säästäväisyys-sana on itsestään jo niin kiusallinen meille työläisille, että se saa heikompihermoisen heti kuohahtamaan. Jos toimitus olisi käyttänyt jotain muuta sanamuotoa, olisi hän saanut jaella neuvoja vaikka kunka paljon tahaansa eikä kukaan olisi siihen miehistä tarttunut, mutta kuin olisi kehoittanut niitä pantavaksi käytäntöön, sillä ei kuitenkaan löydy montakaan perheitä etenkin meidän suomalaisten sosialistien keskuudessa, jotka eivät harjoittaisi säästäväisyyttä, sillä me olemme jo seuraliamämme vuoksin sitä pakoitetut tekemään, sillä se vaatii meiltä siksi paljon, pitääksemme yllä ne talot ja lehdet, joita olemme pystyttäneet.

Ja emme voi välttää, ettekö toisella henkilöllä olisi paremmat tapaukset hoitamaan ja järjestämään taloutta kuin toisella, jos nämä neuvot vaan jukijat voivat oikein käsitellä niin nimittäin, että voi säästää aikaa itselleen sekä ruumiillista työvoimaansa sekä "tekeviä" lehtiä ja kirjoja, sillä sitä kuitenkin joka tapauksessa meidän miehemme toivovat meidän tekevän ja ovatpa hyvin nokka pitkällä, jos ei vaan nainen ole kyllin kyykyssä sitä tekemään. En sano tätä siksi etteikö se olisi oikeutettua, sillä onhan se aivan hulluutta luuletella elävänsä toisessa yhteiskunnassa kuin missä olemme, sillä ovathan miehet pakoitetut elämään aivan samoissa oloissa, joskin on jo joitakin, jotka uhmailevat oloja vastaan, syvät ja polttavat tupakkaa ja joskus sivumennes-

sään ottavat ryyppynkin ja koettavat elää mahdollisimman rennosti, vaikka useasti nainen saa tämän kaiken ylimenon, joka menee tällaisiin hyödyttömiin aineisiin, taloudenhoidossa ja ruuassa sekä vaatteessa koettaa säästää, niin katkeralta kuin se usein tuntuukin, etenkin sellaiselle naiselle, joka jo käsittää asioita muullakir tavalla, eikä siinä valossa, että hänellä ei ole mitään sanomista.

Ja niin kauan kuin tämä järjestelmä vallitsee, joudumme kulkien tällaisten asioiden kanssa tappelemaan, miehet omia himojaan vastaan ja naiset kuluttamaan aivojaan liian paljon kotiaskareiden tähden, ja siksi aina pysymmekin muista asioista niin kaukana kun niukat olot, huono toimeentulo pakoittaa meidät liian paljon huolehtimaan kotielämästä. Joten käsittelemme äidit nämä neuvot, mitä toisillemme jakelemme, sellaisiksi väilliksi parannuksiksi, niinkuin taloudellisen järjestön saavuttamia parannuksia voidaan pitää, vaan silloin kun poliittinen mahti astuu voimaan, niin voimme me äidit myöskin hengittää helpommin emmekä tarvitse niin paljon kuluttaa energiaamme sentin parin tähden, kuten nyt olemme pakoitetut tekemään.

Voin tässä lopuksi kertoa vähän omaa sakklihistoriaani. Tässä viisi vuotta sitten niinkuin tavallista, oli minulta kuluneet tyynyliinani säpäleiksi. Menin tietysti kauppaan ja ajattelin, että ostaa tyynyliinoja, vaan tehdessäni tarkastuksen rahapussini sekä tyynyliinoihin, huomasin, että en voikaan ostaa valmiita vaan meinin ja ostin kangasta 10 sentillä jaardi, 12 jaardia ja niin tein kaksi toista liinaa, vaan vähän ajan kuluttua huomasin että ei ne riitä, sillä siihen aikaan tarvitsin tavallista enemmän ja myöskin huomasin niiden olevan kovin huonoja, ja mieheni oli työttömänä, eikä niin ollen ollut sitä rahakultaa. Onneksi muistui mieleeni äitini puheet vanhassa maassa, kun hän tapasi kehua sakklikaikkaiden lujuutta ja haipautta. Ajattelin että jos ostaisin tusinan sakkliä ja ne maksoivat 40 senttiä tusina. Sitte ajattejin ruveta niitä pesemään, vaan "kauntasin" sen aivan hyödyttömäksi sillä olisi niissä kulunut tunti vähintään ja naisen palkka Californiassa on 25 senttiä tunnilta ja sitte olisi täytyntä käyttää 5 sentin saippuan ja ehkä kansuun, sähkööän ja veteen yhteensä 5 senttiä, joten ne olisivat tulleet maksamaan 35 senttiä, jos olisi ne pesetty kotona. Ainoin ne pesulaitokseen, jossa ne pestiin 25 sentillä. Siis ne tusina sakkliinoja tulivat maksamaan 65 senttiä, eikä niistä ollut ainoastaan se hyöty, että ne tulivat halvemmaksi vaan ne olivat moniverroin lujempat sillä nämä kankaasta tehdyt menivät hyvin pienen ajan sisällä kappaleiksi, jota-

NAIMA-ILMOITUS.

Koska karkausvuosi on loppum kulunut ja meille miehille kosimisen vuoro taas alkanut, niin ilmoitamme, että vielä löytyy kaksi yksinäistä mieshenkilöä, toinen nuorukainen ja toinen vähän vanhempi, jotka ovat kunniallisesti karkausvuoden sivuuttaneet pääsemättä naima-ikään.

Mutta nyt, saavutettuaamme tuon mainitun ikärajan, päätimme kääntyä naimaillan puoleen tarkoitukseksi saada — — — No niin. Kaikki naima-ikässä olevat neitokset kääntykööt puoleemme kirjeellä tai kortilla, osotteilla: Mr. Nuori Mies, ja Mr. Vähän Vanhempi.

Box 511, New Castle, Pa.

Kenkiä

jotka tyydyttävät kaikkia.

Jos haluatte sopivia, kestäviä ja samalla aistikkaita

KENKIÄ, tulkaa katsomaan meidän jalkinevarastoamme. Me voimme tyydyttää teitä.

Bee Hive

ASTORIA, OREGON